

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:
Salgótarján, Fő u. 64.

Telefonszám: 58.

Hirdetések milliméteres
díjsabás szerint.

Felölös szerkesztő és kiadó: dr. Lapsánszky János

A M U N K A

Társadalmi és politikai hetilap.

Laptulajdonos: „A MUNKA” lapvállalat

Megjelenik péntek este

Előfizetési ára
negyedévre 3 pengő

Postacsekk: 28.744 sz.

Apróhirdetések: szá-
vankint 10 fillér, a leg-
kisebb hirdetés 2 P.

XXI. évfolyam, 29. szám.

Ára 24 fillér.

Salgótarján, 1943. július 17

A legdrágább kincs.

Most különösen érezzük, hogy mit jelent egy ember életében a kenyér. Most, amikor a kormányzat a háboru miatt a föld legdrágább kincsével: a búzával kényszerül drákói szigorral gazdálkodni, becsületbeli kötelessége mindenkinek, hogy a fekete piac aljas üzelmeit, ahol csak lehet, irtani igyekezzünk.

Hál Istennek közéletmezési miniszterünk reményt és erőteljes bizalmat öntött a magyar lelkekbe, amikor a jó Isten bőséges áldásáról, országszerte a buzának ritkán tapasztalt terméséről számolt be.

A buza az alapja az igazi nemes arany valutának, amellyel országunk Isten segítségével most bőségesen rendelkezik.

Imádságos lélekkel gondoljunk most a kora hajnaltól késő estig dolgozó magyar munkáskezre és ne felejtjük el, hogy az Isten áldását meghálálni csak szorgalmas munkával, igazi takarékossgal, testvéri szeretettel lehet!

Mindnyájan érezzük, hogy a véres háboru a végéhez közeledik.

Összeszorított ajkakkal, elszánt akarattal, az egységet összekovácsolni és erőt adni tanító rendletekkel és engedelmeskedéssel Isten áldása lesz rajtunk.

A mai kor szelleme

Keresztény szemmel nézve a mai kor szellemét, mit láthatunk abban olyat, amire különösen fel kell figyelünk? Midőn ezt a témát feladtam magamnak, nem számoltam azzal, hogy erre a kérdésre kimerítő feleletet adni egy cikk keretében lehetetlenség s azért kénytelen vagyok korunk szellemének az igazságtól elhajló, veszedelmes törekvéseinek tárgyalásával beérni, bár ezzel könnyen azt a vádat ébreszthetem magam ellen, hogy maradi vagyok. Igaz, hogy ettől a vádtól sem szabad könnyen megijedni, mert hisz' van a maradiságnak egy igen üdvös formája, az t. i., ha megmaradok az igazságban s a mai emberiség egyik veszedelmes hibája éppen az, ha hallja a haladás szót, már nincs maradása s igen könnyen hagyja el az igazságot. Szeretem a haladást, hisz ráfér az emberiségre, nagyon is ráfér, hogy haladjon, de viszont nem vagyok hajlandó mindent haladásnak elfogadni, amit annak mondanak. A valódi és éppen azért kíváncsú és együttműködésre kötelező haladás annyit jelent, hogy legyen különb az ember, legyen szebb és jobb az élet, mint eddig volt.

Mitől részegedett meg az emberiség? Az emberi elme hódításaitól, melyeket a tudomány területén végbevitt s melyeknek segítségével oly mértékben lett urrá a földkerekség és a természet erdei felett és oly bámulatos alkotásokat hozott létre, hogy azokhoz képest a régi varázslók legmerészebb álmait, nagy fantáziájú regényírók elképzelései csak gyermekded játékoknak számítanak. Ezeket a nagyszerű vívmányokat minden gondolkodó ember értékeli s csak két okból nem szabad velük — szerintem — megelégedni. Az egyik az, hogy bármily nagyok a természettudományos kutatás eredményei még mindig csak a kezdetét éljük a technikai csodák korának; a másik ok, amiről azután sem a természettudomány, sem a technika nem tehet, hogy ezeket a vívmányokat nem használják fel az emberiség boldogulására oly mértékben, amint az okos és lehetséges volna.

Már ez a kérdés is sejteti velünk, hogy az ember körül valami hiba lehet, mert mégis csak különös, hogy ugyanaz az emberiség, mely oly csodálatos ésszel van megáldva, ezzel az ésszel képes annyira okatlanul élni, hogy annak láttán megáll a gondolkodó ember esze. S bizony az az álom is, amit a haladás iramától megrészeült emberiség jövőjéről álmodik, ilyen csupa-okosságnak látszó oktalanság.

Az álom pedig, amelynek varázsától, mint valami vak erő áramától elkapatva az emberiség sodródik, a következőképpen foglalható szavakba:

A föld elég gazdag ahhoz, hogy az embert holdoggá tehesse, az ember pedig rendelkezik azokkal a képességekkel, melyekkel ezt a boldogságot meg lehet valósítani. Világos tehát a program: a lehetőséget tettel valóságra váltani.

Ha ez a program csak azt jelentené, hogy el kell követni mindent az emberi életkörülmények javítására és a bajok kiküszöbölésére, akkor ma a józan eszű embernek ott kell lennie az új világ prófétáinak táborában.

Az új megváltás tana pedig imigyen hangzik: Tagadhatatlan, hogy sok minden nincs rendben ezen a világon. Ennek azonban nem a bűn, a rosszakara, az emberi gyarlóság az oka, főként nem az úgynevezett eredeti bűn. Mert hisz bűn nincs, — hisz az ember jónak születik —, hanem csak betegség és eltévelyedés, melyeknek oka a rossz viszonyokban keresendő. A bűntől tehát, mivel nincs, nem is kell megváltani az emberiséget, hanem igenis meg kell váltani az életet elkinzód és megrontó társadalmi viszonyoktól. Meg kell teremteni az egészséges, az életnek örülni tudó és azon uralkodó új ember-típust és a megváltás műve elkészül. Mivel pedig a paradicsom csakis a földön képzelhető, az élet kivettjei és az üdvösség várományosai elsősorban azok az embermilliók, akik eddig csak a kerítésrácson keresztül nézhették, hogy élvezik az őket kizsákmányoló kiváltságosak a

föld boldogító javait. Ezeknek a tömegeknek érdekében kell teremteni egészen új világot. A biztonság kedvéért legegyszerűbb, ha a régivel felszámolunk és gyökerestül kiirtjuk.

Hive, sőt amennyire tölem telik, munkása is vagyok minden észszerű és kíváncsú reformnak és éppen azért valom azt is, hogy az úgynevezett szociális kérdés megoldását nemcsak hirdetni, hanem minél alaposabban megvalósítani is kell, még pedig a lehető leggyorsabban, de a józan észről el nem rugaszkodott tempóban. De végtelenen veszedelmesnek tartom nemcsak a szocializmus vallássá emelését, de azt a hiedelmet is, amely azt tartja, hogy szociális kérdés megoldásával minden megoldódik.

Hogy mire gondolok, Berdjajevnek, a híres orosz írónak egyik tételével kapcsolatban mondhatom meg legrövidebben. Berdjajev szerint „az integrálsan anyagelvű marxizmussal szemben integrális kereszténységet kell hirdetni. Nem szónokias, dekadens, megosztott kereszténységet, — hanem megújítottat, olyat, amely egyetemes életet, egyetemes művelődést, egyetemes társadalmi igazságot teremti s így tesz bizonyosságot örök igaz voltáról”.

A haladást csak az igazságosság irányában tartom lehetségesnek. Az igazságosság pedig annyit jelent, hogy adjuk meg a magától mindenkinek, vállalkozónak, alkalmazottnak, testi és szellemi munkásnak egyaránt. Akinek ez az okoskodás ósdiának tűnnek fel, azokat megnyugtathatom, hogy nincs az a radikális világlóraderadalom, amely annyira megújítaná a világ képét, mintha egyszer teljesen érvényesülne az igazságosság. Sajnos, ennek az eljövételében nem lehet binni. Csak arról lehet beszélni, hogy megközelítsük munkával, harccal, áldozattal. Különösen pedig nem lehet binni abban, hogy az új hit prófétái közelebb viszik az emberiséget ehhez a kíváncsú állapothoz.

Nem tudom aláírni azt a tételt sem, amit akár a marxizmus, vagy az új hit valamelyik más felekezete tanít, hogy a kereszténység meghaladott, idejét mult tan, mert nem tudta megvalósítani a földi paradicsomot, akár Berdjajev és a hozzá

Esperességi elnökiktatás Salgótarjánban.

Gyönyörű, szép mapon nem minden-napi ünnep vált a hétköznapiok egyiké-ből Salgótarjánban, a Felvidék peremén nyugvó bányász- és gyárvárosban. Az ün-nepet megelőző nap zivataros felleget szétoszlatván az Ur, mindenki számára mély, igazán bensőséges ünnepet adott, felemelő érzést nyújtott. Mert július 8-án iktatta be Nógrád-Hont-Barsi egy-házmegye közgyűlésének ünnepélyes ke-retei között a dunáninneni egyházkerület püspöke dr. Csengődy Lajos eddigi ales-peraput és vitéz Purgly Lajos keszegi föld-birtokost az egyházmegye esperesi, illető-leg felügyelői tisztségbe.

A Salgótarjánban ritkán látható nagy ünnepség reggel Urvacsoraosztással kez-dődött, melyet Kuszy Emil losonci tb. főesperes vezetett. Először a beiktatandók járultak az Ur szent asztalához, majd a lelkészek s a gyülekezet néhány tagja, hogy bűneik bocsánatát, szeretett lelki-pásztorukkal együtt vegyék.

A kora délelőtti órában 9 óra felé üdvözölték a város és az ipari üzemek vezetői a beiktatásra megjelent Kardos Gyula püspököt és Laszkáry Gyula fel-

ügyelőt. Az örömmel vett üdvözlések után bevonult a püspök a lelkészekkel a komoly és ünnepélyes díszit öltött Kul-turbázba, ahol az „Erős vár a mi Iste-nünk”-kel és imával megkezdődött a dísz-közgyűlés.

Az előkelőségek köréből többeket láthattunk jelen. Ott voltak az első so-rokban Horváth Sándor alispán, egyh. magyei II. felügyelő, dr. Wiczian Dezső teológiai dékán, ifj. Heinrich Antal a salgótarjáni egyház felügyelője, vezérigaz-gató, Gregersen Niels felügyelő, Krepuska István egyet. tanár, Korompay Lajos bá-nyafőtanácsos, Horváth László polgár-mesterhelyettes, Wiesinger Károly II. felügyelő, Troszt László alezredes, továb-bá más polgári és katonai kiküldöttek. A gyűlés megnyitása és az új elnökség megválasztásának kihirdetése után kül-döttség ment az új esperesért és felügye-lőért. Bejövételüket a jelenlevő közön-ség felállva fogadta s a püspök ur mé-lyenszántó gondolatokkal teli, elgondol-koztató beszéd keretében tette meg a hi-vatalos beiktatást.

I. Kor. 16. 13—14. alapján tartott

avatóbeszédében rámutatott arra, hogy nemcsak a katona, az őrző vigyáz va-lami nagyobb közösség életére, hanem ugyanezt teszi a lelkész, különösen a na-gyobb vezetéssel megbízott esperes is a gyülekezet tagjainak lelki életben. Ez a vigyázás örökség, vérrel szerzett és pe-csételt drága örökség. S ha szeretjük a Hazát, melyet fiaink vérrel tartanak meg, míg apáink vérrel szereztek, szeretnünk kell az anyaszentegységet, melyet Krisz-tus vérével váltott meg. Ez a vigyázás most a feladat, egyik kézben az építés eszközeivel, másikban pedig a védelem-vel...

Majd az ünnepi eskü, főpapi áldás és ima után jött az a meglepetés, mely-ben az egyházi vegyeskar részesítette ünnepi üdvözlésként az új elnökséget. Ti-tokban, mitsem sejtve készülődtek ez alkalomra s a nagyszerűen sikerült, pompás összhangu ének a maga mélysé-gével tette csak igazán ünneppé ez ün-nepet...

Az új felügyelő beköszöntő beszé-de következett ezután. Feladatunk — mondta — sokféle és nem választható el a magyar nemzet nagy feladataitól, valamint annak célkitűzéseitől. Mindig vigyázni fogok arra, hogy egyházmegyé-nk zászlóhordozója legyen a nagy magyar eszméknek, a sajátos magyar gondolat-világtól el ne térjen és sorompóba álljon minden olyan törekvés ellen, ami az

egészséges magyar gondolatot, célokat vagy ev. egyházunk méltó helyét ebben az országban gyengíteni, vagy éppen el-tiporni kívánja. Evangélikus egyházunk vezérle eszméjét, a türelmet továbbra is fenntartani és gyakorolni kívánom, de ez ne tévesszen meg senkit, mert a türe-lemnek a gyakorlása sohasem jelentheti az elvek és álláspontok feladását. Keresni fogom mindig tévedéseinket kimutatni, habozás nélkül fogom azt kinyilatkoztat-ni, de ugyanezt kívánom meg minden-kitől minden téren. Teljes tiszteletet és megértést fogunk ezután is gyakorolni minden keresztényen egyházzal szemben, minden surlódást kerülni fogunk, de ez alkalommal is kérem a teljes és őszinte viszonyosságot.

Minden birálatunk és cselekedetünk mellett gondoljunk arra, hogy elsősorban keresztény magyarok vagyunk és keres-sük annak a lehetőségét, és azokat a dolgokat és módokat, amelyekkel meg-találjuk egymást és a közös célokért kü-zdő, közös munkaterületet.

Ebben a szellemben kívánom támo-gatni egyházunk szellemi, lelki és anyagi életét, valamint törekvéseit. Így legyen minden egyházunk külsőleg és belsőleg olyan vára az emberiség földi életének, hogy dicsőséges megkülönböz-tetés és megbecsülés jusson osztályrészül ezen egyházi és világi váraknak.

A felügyelő székfoglalója után, me-lyet a díszközgyűlés közönsége nagy tet-

hasonló gondolkozású keresztények hirdetik, hogy a kereszténységnek a társadalmi kérdés megoldásával kell megmutatnia „örök igaz voltát”, az új hitnek abból az alapdogmájából indulnak ki, hogy az embernek itt e földön kell boldognak lennie s az az igaz eszme amelynek vallása és követése erre a célra vezet.

Ezzel szemben a kereszténység lényegesen az örök élet vallása s mint ilyen nemcsak nem avult el, hanem soha el nem avulhat s tanítása az emberi lét oly magasfokú felfogását nyújtja az emberiségnek, amit az legfeljebb megközelíthet, de teljesen megvalósítani sohasem fog s amelyet ha valaki lenéz, legyen az Nietzsche, vagy bármely híres próféta az új tanoknak, csak göggyének vakságáról, korlátoltságáról, de mindenesetre a keresztény tanítás még nem értéséről tesz tanúságot.

Nem hiszem, hogy az emberiség valaha is száz százalékosan kipróbálja a krisztusi programot, de arról meg vagyok győződve, hogy minél inkább megközelíti azt magán- és közösségi életében, annál ideálisabban alakulnak az emberi élet evilági keretei is. Viszont arról is meg vagyok győződve, hogy minél többen lesznek a földi paradicsomot és üdvösséget ígérő új hit hívei, annál teljesebb lesz a pokl átköltözése a földre.

Ennek okát pedig a következőben látom: Ismerve az emberi természetet, ha a föld örömeinek s javainak minél teljesebb élvezetével és kihasználásával bíztatják boldogságra és az önmegtagadás megvetésére s általában tanítják az „új”, „erős élet” erkölcsére, ki fog tűnni, hogy az ember nemcsak mohóságával mulja fölül a föld összes állatait, hanem a koncert való verekedésben is kegyetlenebbnek és vérengzőbbnek bizonyul minden vadaknál.

Nem kisebb tekintély, mint a magyar Sion-öre, a biboros hercegprímás állapította meg, hogy soha még annyit nem hazudt mint napjainkban s ugyancsak ő

állapította meg a mai társadalom gondolkodásának egyik főkörtüneteként a realitások iránt való érzék sorvadását. Lévéen Isten szava, a Szentírás szerint „a Sátán a hazugság atyja”, ha a mai világban a hazugságnak oly feltűnő szerepe van, ha szokatlan is, talán nem túlzás a sátán művéről beszélni. Ez a hazudozás nem ritkán egészen sátáni jelleget ölt.

Ugyancsak gyökeresen sátáni mű a figyelem eltérítése a realitásoktól hangzatos jelszavak útján. Aki a valóság, még pedig a minél teljesebb valóság utmutatását követi, az a legfőbb Valósághoz vezető uton halad. Aki a valóságból csak azt hajlandó figyelembe venni és tiszteltben tartani, ami jelszavaiba belefér, vagy azokkal egyezik, a többé kevésbé, szóval, vagy tettel, letagadja a valóságot, tehát a tagadás szellemének dolgozik. És ugyan volt-e valaha is nagyobb virágzása a jelszavaknak, mint napjainkban?

Egy ilyen jószándéku jelszó — ugyancsak Berdjajevtől idézem — az is, hogy „ujtipusu szenteknek kell jönniök”. Ezzel szemben én arról vagyok meggyőződve, hogy ha Isten a mai vesztébe rohanó világot különleges küldetéssel felruházott szentek vagy szent útján lesz irgalmas a gyógyulás útjára vezetni, akkor ezek a szentek annál inkább üdvösségére lesznek e világnak, minél inkább üdvösségére lesznek e világnak, minél inkább valósul és mutatkozik meg bennük és rajtuk az eredeti krisztusi típus.

Semmiféle új embertípusról sem várok sebb jövőt. *Nem újadb, hanem emberebb ember kell a jobb jövőhöz!* (—any.)

Katonai hír

F. hó 1-én d. u. 5 órakor körutján városunkba érkezett vitéz Vasvári Frigyes

vezérőrnagy, hogy elbucsúzzék a városunkban állomásozó 53./III. zászlóaljtól, amely a vezérőrnagy hadosztályába tartozott.

A vezérőrnagyot a Horthy Miklós laktanya udvarán várta a részben már leszerelt zászlóalj tisztikara és legénysége is, akiket a zászlóalj parancsnoka Botond László alezredes vezényelt.

A vezérőrnagyot Horváth János ezredes, városparancsnok üdvözölte a helyőrség nevében.

A fiatal tábornok meleg és dícsérő szavakkal búcsúzott el ettől a katonai kerülettől, majd kiosztotta a tűzkeresztet és a hősi halottak kitüntetéseit. Ezután diszmenetben vonult el a zászlóalj Botond alezredes vezetésével.

Megjelent a laktanya udvarán a vezérőrnagy tisztletére a volt losonci 25. gy. ezrednek néhány tartalékos tisztje, altisztje és közlegénye, mint akik valakor együtt szolgáltak vitéz Vasvári Frigyes vezérőrnaggal, az egykori tényleges főhadnaggal, akinek kiváló katonai szelleme és meleg bajtársi szíve szeretetet váltott ki mindazok részéről, akikkel együtt szolgált.

A helybeli zászlóalj ugyanis egyik alakulata az egykori losonci gyalogezred jogutódjának és amelynek emlékművét 1931-ben városunkban nagy ünnepélyességgel helyezték el a déli plébánia kőfalába és amelyet most a helyőrség tisztikarának és a volt losonci gyalogezred tartalékosainak élén a vezérőrnagy rövid és mélyértelmű szavak kíséretében megkoszorozott.

Mielőtt a tábornok 2 vezérkari tisztje kíséretében autón tovább utazott volna, talált rá módot, hogy az egykori 25. losonci gyalogezred néhány tart. tisztjének társaságában Szabó István acélgyári tisztviselő lakásán rövid időt töltsön, majd üdvözlését tolmácsolva a régi 25-ösöknek, meleg, bajtársi köszöntéssel Gyöngyösrre utazott.

Támogasd a

Vöröskeresztet!

Hírek és különfélek

Két világ.

Szerelmese vagyok a Dunának s valahányszor Pesten tartózkodom, mindig igyekszem szerét ejteni, hogy legalább néhány percig gyönyörködhessem benne. Ha éjszakára is Pesten kell maradnom,

akkor legkedvesebb szórakozásom leülni a dunaparti korzón s nézni a végtelen komolysággal hömpölygő, nagy vizet, a szemközti királyi várat, a Szent Gellért hegyet a lenyugvó nap aranyló bitorában. Legutóbb, egy meleg nyári estén kerülhettem csak a Dunaparra s bizony-egész napi lótas-futás, tárgyalások után végtelenül jólesett ott megpihenni, inkább csak érezni, mint látni a nagy vizet s a budai oldal sziluettjét.

Egyszóval ülök a dunaparti korzón, este, magamban és a kávéházi kertben, mögöttem zene szól. Divatos táncdalokat játszik a zenekar, olvatag tangókat és vadritmusu muzikákat, amelyek nyilván a legújabb táncok kísérői. Az egyik kis híján olyan mint a másik, alig hallja az ember, annyira megszokta már valamennyit. Vagy talán csak örökök egyforma ritmusukat, amelynek mindössze két változata van: az álmátag vonaglása és az idegesen szaggatott szinkópa. De ez alkalommal mégis felfigyelek, fel kell figyelnem akaratlanul is, mert a zenekarban valami ismerős dallam zendül fel, amely egészen másképp ismerős, mint ezek a mai, uton-utfélen hallott melódiák. Ez az ismerős dallam felebrezt bennem valamit, igen, igen, ez a helyes szó, felebrezt valamit, ami annyi év óta alszik bennem, hogy már nyugodtan évtizedeket is mondhatnék évek helyett. Emlékeket ébreszt bennem ez a muzsika, mert semmi, sem szerelem, sem bosszu, sem keserűség, sem gyűlölet nem tud bennünk oly mélyen aludni és egyetlen érintésre annyira frissen ébredni, mint az emlék.

A zenekar azt a régi, népszerű dallamfűzért éleszti fel poráiból, amelyre apánk és anyánk a francia négyest táncolták ifjúságukban de még mi magunk is — velem egykoru nemzedék — erre a muzsikára jártuk egészen az első világháborúig. Mennyi mindent felebrezt bennem ez a régi, kedves és könnyű muzsika, amely a Bánk-bántól az Alarcosbálon át a Tell Vilmosig, a századvég legnépszerűbb operadalaiból fűzi össze a francia négyes zenekíséretét. Két nemzedék ifjúságának boldog álmát idézi ez a négyes muzsika és két nemzedék már egy egész emberöltő, egy emberöltő pedig — különösen manapság — „annyi, mint világ és világ.”

De milyen különösen játsza ez a zenekar a régi, meghitt dallamokat, amelyek valamikor édes-lágyan hullámoztak, lejtettek és szökeltek, most pedig mintha görccsenő ríngatóznának. Igen, a kéz mely felköltötte az alvó Csipkerózsikát arra kényszeríti, hogy divatos ruhát öltözzön — a francia négyes régi dallamait jazz ritmusba tördelve zengi a zenekar. A dallam ugyanaz maradt, csak a ritmus, változott meg közben.

Tudom, olcsó és kézenfekvő ez a jelkép, de nem tehetek róla, le kellett

széssel fogadott és amelyben az új felülvizsgálat határozott és konkláns módon körvonalazta kifejtendő működésének kereteit, dr. Csengődy Lajos esperes tartotta meg beköszölvő beszédét. Isten országának — mondotta — nógrád-hontbársi tartományának különleges tiszteltet vívott ki magának országos viszonylatban is, hiszen a hitvallásossága és a lutheri értékekhez való mindmáig megőrzött ragaszkodása és az a körülmény, hogy nem egy olyan értéket ajándékozott az egész ország irodalmának, tudományának és művészetének, amely még a határokon túl is világító csillaggá változott, különleges helyzetet biztosított számára. Ennek a szellemi örökségnek átvétele lelkiismereti kérdés, de az egyházmegye egyhangú megnyilatkozása után el nem hártatható. Ennek a szellemiségnek öröklői a lelkészek és tanítók, akiknek különleges megbecsültetésére külön gondja kell, hogy legyen, annál is inkább, mert az egyház és a haza fogalma talán sehol másutt nem kapcsolódott olyan szorosan, mint éppen a mi egyházmegyénkben. Az idők nehezék, amelyekben nemcsak a haza sorsa kíván fokozottan óvatosságot, de az egyházé s kiváltképpen az evangélikus egyházé is. Ha valamikor, úgy most meg kell értenie minden másvallásúnak is, hogy lehetnek és kell lenniük olyan keresztényeknek is, akik a vallás dolgában mindenekelőtt valónak tartják

az ősi, eredeti isteni kijelentéshez való ragaszkodást, amely az evangéliumban áll elöttünk és mindent elbáritanak, ami ezzel ellentétben áll. Az ilyen vallási igazságértékek gazdagítják a magyar nép lelkiségét. Törökudlás éppea a mi egyházmegyénk határain tört meg, amely dél felől szaggatta szét az országot, nyugat felől ránszakadt trianoni országszaggatás ugyancsak a mi tájainkon húzta meg az országhatárt. Egyházmegyénk és benne minden tempom egy-egy végvár azóta is, amelyek az ezeréves határok felé vezető utat hivatottak őrizni. Amint hadbavonult dalosok miatt elnévult énekkar ma újból megszólalt itt az ünnepen, ugyanúgy eljött az idő, amikor ismét kasza lehet a kardból, szántóke a tankból és az acél golyókkal teliszórt földekem ismét a kenyérmagvak sarjadhatnak kalásztengerbe és erre az időre is megőrizni az istennel való életközvettséget és Isten országának polgáraivá nevelni a Nógrád-hontbársi tartományhoz tartozó minden hitvalló lelkét fogja legfőbb kötelességének tekinteni.

Az üdvözlések sorában Laszkary Gyula egyházkerületi felügyelő üdvözölte először az új elnökséget. Néhány keresetlen szóval rámutatott arra, hogy a mai időkben milyen nagy szükség van fiatal emberekre — mint az új felügyelő is —, akik ifjú erővel rögtön fel tudják ismerni az adott körülmények között a helyes utat és aszerint cselekszenek is.

Az új felügyelő is fiatal ember, de egyházi szempontból érdemekben annál gazdagabb.

A soproni teológia nevében dr. Wiczán Dezső dékán szólt néhány szót, s mindenek előtt megköszönte azt a nagy anyagi segítséget amit ez az egyházmegye nyújtott át a teológusok segélyezésére. Továbbá örömet fejezte ki a felett, hogy ez az egyházmegye is igyekszik bekapcsolódni az irodalmi és tudományos ménekasszába, melynek egyik legnagyobb alakja éppen az új esperes.

A vármegye nevében Horváth Sándor alispán, a katólikus egyház nevében Korompay Lajos, dr. Varga Kálmán a református egyház, Horváth László polgármester helyettes a város, Mattyasovszky Kamill dr. a járás, Szekey András a lelkészegyesület, Wiesinger Károly a felügyelői kar, Bérczes Lajos az egyházmegye tanítókarának és végül pedig Eischer Edit az ifjúság nevében üdvözölte az új esperest és felügyelőt. A felügyelő részéről történt megköszönés után a püspök ur főpásztori áldásában részesítette az ünnepségen jelenlévőket s a diszkozyülés ezzel véget is ért.

Utána tartotta meg még az egyházmegye évi rendes közgyűlését, amelyen az esperesi jelentés után Ottmár Bélát tanügyi esperessé, Vácz Jánost egyházmegyei főjegyzővé, Péter Henrik, Har-

mati Béla s Komjáthy Lajos lelkészeket jegyzőkké, — egyházmegyei világi főjegyzővé dr. Krepuska István egyetemi orvostanár, világi jegyzővé Wiesinger Károly gyárigazgatót és dr. Osztrólczyk Pál földbirtokost, helyettes ügyésszé dr. Czelleg András ba'assagyarmati ügyvédtörvényszéki bírót dr. Krepuska Istvánt választotta meg. A tanügyi esperesi jelentése után a bizottságok előadói Gregersze Niels, Kaján József, Bérczes Lajos, Senkev András voltak.

Az első ízben székhellyé vált Salgótarján bencsőséges ünnepe ezzel véget ért. Cs. László

Hirdessen

„A MUNKA” politikai hetilapban!

Vennék zongorát v. pianinót

sürgősen készpénzért.
Budapest, Pozsonyi ut 1. V.
rágúzet Telefon: 11—59—34.

SPORT

MOVE salgótarjáni Lövész Egyesület
lőversenye.

irnom, annyira benne van minden, ami a világgal, az élettel és az emberekkel történt, amíg a francia négyesből jazz-muzsika lett. És amíg ez ugráló szinkópák mögött a régi lágú dallam hullámokat hallom, igazán úgy érzem, mintha szédelve imbolyognék két világ között, amely abban a legidegenebb egymástól, amiben a leghasonlóbb és mindkettő az enyém.

(— any.)

Kinevezés. Dr. Rácz Béla rendőrfogalmazót, a kiváló sportlót a Kormányzó Úr rendőrkapitánnyá léptette elő.

Vitézi esküvő Salgótarjánban. Nagybányai vitéz Horthy Miklós kormányzó, mint a vitézi szék főkapitánya a legkegyelmesebben vitézeknek méltóvá deklarálta Villányi Miklós tartalékos százados, Adorján Henrik tartalékos főhadnagy bányaigazgatókat, Dr. Nógrády József a Földművelésügyi Minisztérium telepítésiügyi osztályának titkárát és Sasvári József földmives tartalékos őrmestert.

Az ünnepélyes esküvő a július 25-én délután 12 órakor lesz a Bányagazgatóság Tiszti Kaszinójának dísztermében. Az eskütétel részt vesz vitéz színi SZINAY BÉLA ny. altábornagy ur, vitézi Törzskapitány Öngymoltósága és kísérete.

Reméljük, hogy az ünnepélyes aktuson úgy Salgótarján, valamint a vidék közönsége nagyszámban részt vesz a két közszerepben és tiszteletben álló bányaigazgatók esketésén.

† Halálozás. Sulyos gyász érte az Acélgyár közszerepben álló igazgatóját, Karattur Antal. Edesanyja: özv. Karattur Arthur dr.-né, született gaádi Pálffy Gizella, Pancsova törvényhatósági város volt tiszti főügyészenek özvegye 75 éves korában, Budapesten, rövid szenvedés után elhunyt. Gyászolják a Belezna, Balhausser, Soós, Philippovich, Havas, Liptay, Steinbach, Muhoray és Pálffy családok. A család gyászában városunk közönsége is osztozik és őszintén átértett részvétét nyilvánítja Karattur Antal és családja iránt.

A bocsárlapújtói Kalász Leánykör évzáró ünnepélye. Junius utolsó vasárnapján szépen sikerült évzáró ünnepélyt rendezett a bocsárlapújtói Leánykör, nagyszámban közönség érdeklődése mellett. Az ügyesen összeállított műsort szép népi táncok tarkították, melyet a leányköri tagok festői népviseletükben mutatnak be. A záróbeszédet az egyesület igazgatója Brehely László s. lelkész mondta, melyen a Leánykör ügybuzgó vezetőjét Estélyi Mária áll. tanítónőt is búcsúztatta, aki alapítója és hat éven át agilis vezetője volt a Leánykörnek s most Rákosszigetre való áthelyezése folytán válni készül. A közönségben kifejtett hét évi önzetlen munkájáért, Csiki József főjegyző is köszönetet mondott a bucsuzó tanítónőnek.

Balatoni nyaraltatás. Az Evangéliumi Munkásszövetség Balatonszárszón a munka után pihenőre vágyók számára nyári üdültetési akciót rendez. Napi ellátás a lakással együtt 8 pengő. Olyan nők, akik betegség, vagy hadiözvegyiségre jutás miatt különlegesen nehéz sorba jutottak, napi 4 pengőért nyernek teljes ellátást. Ezért azonban folyamodniuk kell. Minden érdeklődő protestáns hittestvért készséggel tájékoztat a közelebbiek felől az evangélikus lelkész hivatal.

Felülfizetések nyugtázása. A Losonci Magyar Dalegyletnek a Salgótarjáni Balassa Bálint Társaság által július hó 3-án, a bányakaszinóban megrendezett hangversenyén felülfizettek: Karattur Antal 20.- Korompay Lajos 14.- Dr. Csengetty Lajos 4.- pengőt. A jótékony célra való ezen nemes adakozást ezúton is hálaosan köszöni a rendezőség.

Jómenetelű
fűszer- és vegyeskereskedés
áruval, az összes be-
rendezéssel elköltö-
zés miatt **sürgősen**
eladó.
Az összes hatósági
kijelölés megvan.
Fehér Géza, Salgótarján.

A fellobogózott klubház csak úgy ragyogott a pompás júliusi napsütésben, hirdetőn városzerte a sportkedvelő közönségnek, hogy 4-én egész nap rendelkezésre áll a kies miniatűr lőtér és kényelmes és szép kilátású klubház. Alig nyolc óra után már ott látjuk szorgoskodni Szarka Lajos főfelügyelőt, a lövészegylet agilis főtitkárát, k. Kraft Aladár ügyv. elnökkel, akik a nevezési és indító lapokat írják, hogy a verseny azonnal kezdetét vehesse. Egymás után jönnek a versenyzők is s így rövid időn belül nagy mezdny alakul, puffognak a kis fegyverek és fegyelmzett csendben lelkesednek a drukkerok. A korai órákban jön a klubba Korompay Lajos m. kir. bányaügyi főtanácsos, társelnök is, aki legjeljesebb elismerését fejezte ki a látottak felett a klub vezetőségének. A délután folyamán látogatnak fel Laczfalvy Ferenc bányaüzemelési főtanácsos, elnök és Sinkovics János főmérnök, társelnök és a választmány s régi gárda majdnem valamennyi tagja. Száznál több versenyző indult és a lelkes előkészítésnek meg is volt az eredménye, amit a versenyablázat is jól mutat. Az I.—III. osztályú lö-

vészeknél 1. Szarka Lajos 276 pont. 2. Papp Ervin 275 pont, 3. Décsey Ferenc 274 pont. A IV., V., VI. és VII. osztályú lövészeknél 1. Csapó Lajos 259 pont, Szabados László 257 pont és Erdős István 251 pont. Kapás versenyben 1. Kosár Lajos 50 pont, Gracza Zoltán 49 pont és Szarka Lajos 49 ponttal győztek.

A levente versenyzők eredményei különösen jók, akik messzi vidékről jöttek el tudásukat megmutatni. Özd, Diósgyőr, Losonc, Szurdokpuszpöki derék leventéi mérkőztek az alábbi eredménnyel: 1. Décsey Ferenc ifj. Starján 374 pont, Kosár Lajos Losonc 270 pont, Antal Sylveszter Starján 264 pont, Vince László Starján 264 pont, Kalas Zoltán Starján 262 pont, Hámornik Aladár Losonc 262 ponttal.

A szebbnél-szebb és praktikus versenyző kiosztása után úgy a versenyzők, valamint a vezetőség azzal a jóleső érzéssel ment haza, hogy egy nagyon értékes napnak és eredményeknek gazdag versenynek voltak részesei, melynek rendezéséért minden elismerést megérdemel az agilis főtitkár Szarka Lajos rendőrfőfelügyelő.

Kövérek—Soványak 3:2 (2:0)

Kisterenye.

Vezette: Gruéber.

A július 4-én megtartott Levente nap alkalmával az öreg fiúk is megmérkőztek. (A Levente Egyesület alapító tagjai) Az egyik csapat kövérekből, a másik soványakból állott. A mérkőzést a jobban győzni akaró kövérek nyerték, akik közül

Juhász trafikós azzal tűnt ki, hogy a mékőzés alatt egyetlen labdába sem sikerült rugnia.

A soványaknál Durász nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket.
Szóletarány: 19:19.

Bányászélet az Egyesült államokban
Miért fenyegeti Amerikát állandóan
szénbányászsztrajk veszedelme.

Rekordberek, autón járó munkások — az európai közvélemény általában még ma is valóságos munkásparadicsomnak képzei azt az Amerikát, amely az európai történelem egyik sötét korszakában egyetlen reménye volt a falu és város nincstelen, munkanélküli millióinak. Rekordberek, autótulajdonos munkások bőven vannak Amerikában, ezek az elképzelések tehát bizonyos mértékben csakugyan jogosultak, azonban korántsem annyira, hogy kizárólagos alapját szolgáltatnának az amerikai munkássors megítélésének. Az egykori amerikai korlátlan szabadság árnyoldalakat is termelt ki és ezek világítják meg a legmélyebben a legutóbbi amerikai bányászsztrajkok végső okait is.

Az amerikai bányászaton uralkodó valóságos viszonyok legújabb állapotát legőszintebben a londoni „Daily Mail” newyorki tudósítója, Don Iddon világította meg egy részletes tudósításban, melyet még májusban küldött lapjának.

Don Iddon többek között megállapítja, hogy az amerikai bányászok legnagyobb része a bányatársaságok tulajdonában lévő házakban kénytelenek lakni, ezek a lakások azonban alig érdemlik meg a ház nevet. A tudósító kunyhóknak nevezi ezeket a házakat és különösen azt nehézményezi, hogy legtöbb esetben a legelémibb mellékhelyiségekkel sincs ellátva.

Nem jobbak a bérvizonyok sem. Arra nézve, hogy itt milyen a helyzet, jellemző, hogy az összes amerikai ipari munkások közül az amerikai bányászok egyhatodrészt foglalkoztató pennsylvaniai antracitbányászoknak kell a legcsekélyebb munkabéréért dolgozniuk.

Mielőtt az Egyesült Államok a háborúba beléptek volna, Pennsylvania állam népijóléti hatóságai ezeknek a bányamunkásoknak támogatására majdnem kétszer akkora segélyösszeget fordítottak,

mint bármely más ipari csoport segélyezésére.

A helyzet tarthatatlanságát az utóbbi 20 év alatt nem kevesebb, mint 19 hivatalosan kiküldött bizottság állapította meg, ennek ellenére azonban mi sem történt, legfeljebb csak annyi, hogy a legszókimondóbb bizottsági jelentések a bürokrácia utvesztőjében kideríthetetlen módon eltűntek.

Ez a nemtörődomség annál is inkább érthetetlen, mivel nemcsak a bányász-szociális problémái követeltek sürgős megoldást, hanem maguknak a bányavállalatoknak gazdasági helyzete is rendkívül kedvezőtlen.

Bár az antracitbányák az egész amerikai ipar energiaszükségletének kezeken a felét szolgáltatják, legnagyobb részük a legutóbbi tízezer év alatt általában veszteséggel volt kénytelen mérlegét lezárni. Ilyen körülmények között érthető, hogy Don Iddon megjegyzése szerint nemcsak a munkások, hanem a bányavállalkozók sem találnak örömet munkájukban és a bányatársaságok államosítására vonatkozó tervek mind kevesebb ellenállásra találnak.

Mindazonáltal arra sem lehet számítani, hogy ezeknek a szándékoknak a megvalósítása, melyeknek lkes szénkormánybiztos a legfőbb szószólója, komolyan segíthetne a bányász-szociális sorsán, mivel az államosítási tervek hívei nem annyira szociális, mint inkább politikai szempontból indulnak ki.

Mi most már részletesen egy amerikai szénbányász jövedelme és hogyan tud ebből megélni? Erre az angol tudósító a következő választ adja: Abból a 90 dollárból, amelyet két hét alatt megkeres, a bányásznak 50 dollár kell kiadni azokért az élelmiszerekért, melyeket az átlagosnál magasabb árakkal dolgozó üzemi kintinokban kénytelen beszerezni. A lakbér heti hét dollárt tesz ki. További

Vennék

Phönix,

vagy más

kézi

körkötőgépet

Árajánlatot:

Kain Nagyvárad,
Prohászka-tér 5.

kiadások: négy dollár adó, 10 dollár hadikölcsön, nyolc dollár fűtésre, két dollár világításra és ezenkívül négy dollár bányalámpákra és a munkánál használt robbanóanyagokra. Nem is szólva tehát arról, hogy a bányatársaság magukkal a munkásokkal veteti meg a szerszámok és az üzemanyag egy részét, az üzemi kintinokon keresztül azzal, hogy a piaci árnál drágábban való vásárlásra kényszeríti őket, bérükön még nyereszkezik is. Ilyen körülmények között a bányászoknak ruházkodásra és egyéb szükségletek fedezésére kéthetenként csupán öt dollárjuk marad, amelyből természetesen még szakszervezeti járulékokat is kelj fizetni.

Don Iddon azzal a jellemző megállapítással végzi beszámolóját, hogy nincsen bérfizetési nap, amikor a bányász kérését nem lenne kénytelen teljes összegében kiadni.

Természetes, hogy amíg ebben a helyzetben nem áll be változás, az amerikai bányászsztrajk állandóan fenyegető veszedelmét sohasem lehet végleg megszüntetni. (M. N.)

Tartsuk be szigorúan

a légvédelmi előírásokat.

Házi vízvezeték beszereléshez
110 voltos GANZ-NAGARA elektromos turbinaszivattyú, ezer literes víztartállyal eladó. Érdeklődni a Törekvés szövetkezetnél lehet.

Támogasd

a Vöröskeresztet!

SALGÓTARJÁNI

APOLLO MOZGÓ

Július 17-én, szombaton 4, 6, 8
órákor, 18-án, vasárnap 2, 4, 6,
8 órákor, 19-én, hétfőn 4, 6, 8
órákor, 20-án, kedden 6, 8 óra
Herczeg Ferenc regénye filmen:

A lép virága

Főszereplők: Jávör Pál, Fényes
Alice, Szondi Biri, Somogyi Nusi,
Dajbukát Ilona, Pethes Sándor.
Kieg.: MAGYAR HIRADÓ!

Július 21-én, szerdán 6 és 8 óra-
kor, 22-én, csütörtökön 6, 8 óra

Tábori színház

Időszerű film a fegyverek és a
művészet hőseiről. Főszereplők:
Heli Finkenzerler, René Deltgen.
Kieg.: UFA és LUCE HIRADÓ!

ISKOLAKÖNYVEK

az összes iskolákba

már kaphatók:

VÉGH KÁLMÁN

könyv- és papirkereskedésében

SALGÓTARJÁN

Bengáli tűz.

— G. Hajnóczy Rózsa könyve Indiáról. —

G. Hajnóczy Rózsa, Germanus Gyula professzornak, a kiváló orientalistának felesége, három évet töltött Indiában Urát Rabindranath Tagore meghívta Sántinikétamba, az ott alapított Visvabháratyegyetemre, hogy az iszlám tudományának s az arab nyelvnek előadója legyen. Ez adott alkalmat feleségének arra, hogy éveken át közvetlen közelből lássa és élje India életét. A három rendkívüli, élményekkel zsúfolt indiai év történetét most, a visszaemlékezés távlatából, amely tisztává teszi a látást, megírta egy vaskos kötetben.

Különös könyv, nem mindennapi könyv ez. Műfaját is nehéz volna meghatározni. Napló, utleírás, memoár — s ezen felül lebi-incselő, izgatón érdekes regény. Olyan gazdag, olyan sokszínű írás, hogy az ember szinte pazarlónak érzi. Két-három könyv kitelt volna anyagából. Hiszen az utleírás, az ismertető-részek, a személyes visszaemlékezések magukban véve is érdekesek, megkapók, figyelemreméltók. S ebbe a dusan hőmpolygó élményáradatba a szerző belevezette egy kitűnő regény folyóját is; valószínűleg két folyam vizei keverednek az elbeszélés medrében, hasonlóan a Gangesz és a Dzsamná — India két legszentebb folyamának — összetorkolásához, ahol a két folyam vize még hosszú távon át megkülönböztethetően kavargat egymás mellett, mindegyik megőrizve a maga sajátos színt.

Kész, kiválóan felépített és megírt regény a könyvben a fiatal hindu tanárnak és szép európai feleségének története, melybe belekapcsolódik egy másik szerelmi történet, a pompás, erőteljes és öntudatos fiatal német nő és a hindu tanár találkozásának s egy fiatal indus fejedelem rajongása a német nő iránt. India és Európa világszemlélete, kelet és nyugat találkozik, ütközik össze és békül meg végül a négy emberi sors végzetes bonnyodalmában. Ez a történet, melyet a szerző csupán epizódiként font bele könyvébe, magában is egyike a legjellemzőbb legélesebben megírt regényeknek, amelyek Indiával, India problémáival, a kelet és a nyugat találkozásával foglalkoznak. Bromfield „Árvíz Indiában” című regénye óta nem olvastunk ebben a műfajban jobbat, érdekesebbet, mint a G. Hajnóczy Rózsa visszaemlékezéseibe belefoglalt történetet. S fokozza mindennek az érdekességét, sőt jelentőségét az, hogy a szerző szinte mindennapos szemlélője, részese volt a leírt eseményeknek; valóság és írói alkotómunka elválaszthatatlanul egybeforrt itt.

A közvetlen visszaemlékezések, leírások és ismertető közlések méltó keretet adnak a regénynek. Kulturált, finom ítéletű és előkelő érzésű európai asszony, mi több: a szó legnemesebb értelmében európai kulturájú magyar asszony számol be három esztendő benyomásairól és emlékeiről. Sohasem nagyképzű, sohasem tudálékos; őszintén feltárja visszáit, ellenkező érzésit, amikor India életének sok riasztó, megdöbbentően ókori, a nyugati ember szemében érthetetlen vagy ellen-

szenves mozzanatával találkozunk; de elmenttben India átutazó látogatóival, akik néhány heti tapasztalás alapján már azt képzelik, hogy tekintély erejével mondhatnak ítéletet Indiáról, G. Hajnóczy Rózsa igyekszik meglátni a felszín mögött a mélyebb értelmet, a látszatok mögött a tartalmat is. Közvetlenül, őszintén, kendőzetlenül számol be mindenről és érezzük, hogy könyvében nemcsak Indiával veletl számolt, hanem számadásra hívta önmagát is, hogy benyomásai és élményei fölött ítéletet tartson. Az eredmény pedig egy szép és igaz, nagyon becsületes írás, amely épügy élményévé fog

IRDESSEN!
A MUNKA
POLITIKAI HETILAPBAN!

válni a fogékony olvasónak, mint ahogy tartalma feledhetetlen élményt jelentett a szerzőjének.

Az író izléses szerénysége követelte, hogy férjének alakja mintegy háttérbe szoruljon a könyv lapjain. Mégis, a kevés szóból és szerény szerepeltetésből élesen, tisztán emelkedik ki a lelkes, humanusan érző és ítélő, sokat látott kiváló tudós alakja, azé a férfié, aki nagy gesztusok és bangoskodások nélkül vállalkozott valóban hősi feladatokra, aki néhány évvel az indiai tartózkodás után első magyarként, s mint egyike a nagyon kevés európaiaknak, akik hasonlóan vállalkoztak, muzulmán zarándok gyanánt, veszélyekkel dacolva végigjárta a mekkai hadzs csodálatos útját, s aki Indiában és mindenütt ahol csak megfordult keleten, tudásával és egyéniségével csak becsületet és tiszteletet szerzett a magyarságnak.

G. Hajnóczy Rózsa könyve nyeresége, új értéke irodalmunknak.

B. E.

Salgótarján megyei város polgármester
hivatalától

20581—1942.

Néhai Löwinger Rezsóné alapítvány kamatainak kiutalása.

Pályázati hirdetmény.

Néhai Löwinger Rezsóné féle alapítvány kamataira pályázatot hirdetek.

Az alapítvány kamataira minden salgótarjáni szegény pályázhat. A kérelmek élőszóval, vagy írásban a városháza szociális ügyosztályán földszint 10. sz. ajtó alatt terjesztendők elő.

Pályázati határidő 1943. július 20.
Salgótarján, 1943. június 21.

Horváth László
polgármester h.

Takarékoskodj
pénzzel,
anyaggal,
idővel!

Mit kell tudni a gazdálkodónak a gazdakönyvről.

A községi előjáróság minden gazdálkodó részére gazdakönyvet állít ki. A gazdakönyv a gazdálajstrom adatait, a gazdálkodó családtagjaira, alkalmazottainak létszámára, vetésterületére és állatállományára vonatkozólag bemondott adatait tartalmazza.

Az a gazdálkodó, aki szántó területtel rendelkezik, azonban gazdakönyvet nem kapott, köteles a községi előjáróságtól gazdakönyv kiállítását kérni.

A gazdakönyv a beszállított és telesség teljesítésének nyilvántartására szolgál. Ebből következik, hogy az abba bejegyzett adatokat csak a nyilvántartó hatóság változtathatja meg.

A gazdakönyv 12 oldalán „A beszállított és telesség teljesítése” című táblázat kitöltése a következőképpen történik:

az átvételre jogosított kereskedő beírja az átvétel hónapját és napját, a termény megnevezését, minőségét, tisztaságát és mennyiségét, a vételiárjegyet és lapszámát, végül a vevő nevét;

a községi előjáróság írja be ugyanabba a táblába a beszállított termény súlyának megfelelő buzaegység számát az I., II. vagy III. jelzésű rovatba aszerint, amint a beszállított termény kenyérgabona, zsir, vagy szabadválasztású csoportba tartozik.

Azt, hogy a gazdálkodó milyen mennyiségű kenyérgabona vámörlesztésre jogosult, a gazdakönyv 16. tábláján jegyzik fel.

A gazdakönyvet minden gazdálkodónak saját érdekében meg kell őrizni, mert ennek alapján állapíthatja meg milyen mértékben tett eleget beszállítási kötelességének.

Az elveszett gazdakönyv másolatának kiállítás díja 20 pengő.

IGMÁNDI KESERŰVIZ

mindenkor egyedül

Tavaszi ujdonság
Szűcs-féle

„Vitamin Crém”

A legmodernebb elvek szerint készített VITAMINDUS arckrém. Az arcbőr természetes tápanyagait tartalmazza s ezért rugalmassá, üdévé teszi és megővja a ráncosodástól.
Szűcs-féle

„Bubi Arcszesz”

Megszünteti pattanásait és az arcbőr zsirosságát. Kapható Szűcs Róbert Magyar Korona gyógyszertár, Salgótarján

Hirdetmény.

Gajdár András Pál fia és társai bárnai csoportbirtokosság 780 kat. hold (erdő, legelő, szántó) vadászterületére 10 évi időtartamra árverést hirdet, melyet 1943. évi augusztus hó 2-án d. e. 10 órakor Bárna község községházán tart meg. Bánatpénz 100 P. Egyéb feltételek az árverésről megtudhatók.

Bárna, 1943. július hó 14-én.

Susán István
csop. birt. elnöke.

A kenyérgabona vámörlése.

A malom vagy a vámcserélő július 15-ike után kenyérgabonát vámörlésre illetőleg vámcserére csak akkor vehet át, ha a vámörlesztő egyidejűleg a vámörlési tanusítványt is felmutatja. Cakis olyan mennyiséget szabad megörölni, illetve cserélni amilyen mennyiséget a tanusítvány feltüntet. A tanusítványon feltüntetett mennyiség alatt tisztítatlan kenyérgabona súlyát kell érteni, amely a vámot és porlást is magában foglalja. A vámörlési tanusítványba a malom a megfelelő helyre beírja az őrlés idejét, az őrlésre behozott kenyérgabona tisztítás előtti súlyát és a vámfeljegyzési könyv sorsszámát, amelyet aláírással látnak el és lebélyegznek. A malom ezután köteles a vámörlesztőnek a tanusítványt visszaadni.

A vámörlésben megörölt kenyérgabona őrlési díját július 15-től kenyérgabonában kell kifizetni. Az őrlésért a buzánál vám címén legfeljebb 10, porlás címén legfeljebb 2 százalékot, rozsnál és kétszeresenél vám címén legfeljebb 11, porlás címén legfeljebb 2 százalékot számíthat fel a malom.

A gabona darálásáért legfeljebb 8 százalékos természetbeni vámot és 1 százalékos porlási százalékos lehet felszámítani. Az itt közölt természetbeni vámon és porlási százalékon felül egyéb díjakat vagy szolgáltatásokat felszámítani nem szabad.

Minden malomban jól látható helyen „tájékoztatóban” fel kell tüntetni, hogy mennyi porlási százalékos számíthat fel, hogy a kenyérgabona tiszta súlyát előzetes tisztítás után, vagy becsléssel állapítják meg, hogy az átvett kenyérgabona után a malom mennyi és milyen fajta őrléményt köteles kiszolgáltatni, valamint, hogy az őrlémény súlyába a zsákot nem számítják be.

Kukorica és árpa vámörlése.

Azokon a területeken ahol a közellátási kormánybiztos engedélye alapján vámörlési tanusítvány alapján árpát vagy kukoricát is lehet őrlőtetni, 100 kg. kenyérgabonát, 100 kg. árpával vagy kukoricával kell egyenlőnek venni. Az őrlési díj szempontjából az árpa [a rozssal, a kukorica a búzával esik egy tekintet alá. A kiszolgáltatandó őrlémények mennyiségét és minőségét a közellátási kormánybiztos állapítja meg.